

ските памѣтници, които сж принадлежѣле на тая книжевность и които сж са сжхраниле въ бжлгарските или въ руските списки, на които характерътъ е достаточно вече извѣстенъ, ние ще да укажеме тука само на единъ особенъ отдѣлъ отъ старо-бжлгарските произвѣдения, който така сжщо е станалъ достояние и на сжрбската, и на руската писменность отъ онова време. Тоя отдѣлъ сжставлява повѣсти и приказници, които иматъ хероическо и романическо сжджржание и на които источникътъ е била така сжщо Византия. Ние смѣло можеме да кажемъ, че тие произвѣдения почти безъ исключение принадлежатъ на срѣдне-вѣковиятъ кръгъ отъ „странствующите разказе.“ Това сжбрание отъ поетически истории, които сж са сжставляле отъ восточните и западните сказания, е сжществовалъ въ извѣстна мѣра и въ грцката книжевность, — и чрезъ нея много отъ тѣхъ сж преминале въ литературата и на южните славяне. Такива сж биле, напримѣръ: *Книги Олександръ*, т. е. извѣстната лжжовно-Каллистенова история за Александра Мекедонски, която е сжждала въ Европа цѣлъ рѣдъ хероически романе. Най стариятъ списакъ на тие „книги“ е внесенъ въ хронографътъ на Малала въ списокътъ отъ 15-ятъ вѣкъ, който е преписанъ изъ единъ ржкописъ отъ 1261 година, и това произвѣдение въ сѣки случай е твжрде старо. Изъ тие и изъ други списки сжрбско происхождение тая баснословна история е преминала и въ руските ржкописи, които са продължаватъ до 18-то столѣтие. Слѣдъ тѣхъ вжрви, подъ особена редакция, баснословната история за троянската война или *Притча о кралехъ*, която е